

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		Ajuntament de Salou DECRET Data 10-11-2023 Número DEC/6011/2023
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05EI	Núm. d'expedient 15198/2023	10-11-23 09:11

Interessat de l'expedient

Sr/Sra [REDACTED]

Localització de l'activitat

Assumpte

Reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament de Salou interposada per [REDACTED], pels danys soferts degut a caiguda al C/ Logronyo, en la vorera al voltant de l'Hotel Jaume I, degut al forat al paviment, ocorregut el dia 15-10-2023 a les 17 h.

DECRET

Identificació de l'expedient

Expedient núm. **15198/2023** relatiu a la reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament de Salou interposada per [REDACTED] pels danys soferts degut a caiguda al carrer Logronyo, en la vorera al voltant de l'Hotel Jaume I, degut al forat al paviment, ocorregut el dia 15-10-2023 a les 17h.

Tràmit: resolució de la reclamació.

Fets

1. El 8 de novembre de 2023 la persona [REDACTED] presenta, amb registre d'entrada núm. 31143, reclamació de responsabilitat patrimonial adreçada a aquesta Administració segons s'identifica a l'encapçalament. La persona interessada no valora econòmicament la reclamació.
2. L'Ajuntament de Salou té contractada pòlissa d'assegurança amb cobertura de la responsabilitat civil o patrimonial en la que pugui incórrer, amb la companyia ZURICH, pel que li ve atribuïda la condició d'interessat en el present assumpte.
3. Amb la reclamació presentada no s'aporta cap documentació o elements de prova dels fets i del dany sofert.

Fonaments de dret

1. Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del Règim Jurídic del Sector Públic; articles 32 i 34.
2. Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques: articles 67 i 88.5.

Ajuntament
de Salou

<i>Unitat / Departament</i> Unitat De Contractació FAGAM		
<i>Codi de verificació</i> [REDACTED]		
<i>Codi de document</i> COP17I05EI	<i>Núm. d'expedient</i> 15198/2023	10-11-23 09:11

És clara i consolidada la doctrina del Consell d'Estat, en el sentit d'inadmetre una sol·licitud de reclamació de responsabilitat patrimonial de l'administració, quan aquesta es troba mancada de la més mínima fonamentació objectiva i raonada, ja que en cas contrari, el fet d'admetre-la comportaria tota una tramitació administrativa subsegüent, amb un determinat cost per l'ens públic, que aniria contra el principi d'eficàcia que regeix tota l'actuació de l'administració pública.

La doctrina jurisprudencial consolida la no existència d'una responsabilitat objectiva de l'Administració Pública entesa com si aquesta fos assegurador universal, pel que no existeix una responsabilitat que l'obligui a reparar tots els danys i lesions que es produeixin en la via pública, sinó que ha de donar-se una relació causal entre el funcionament normal o anormal i la lesió produïda (així sentència del Tribunal Suprem de 3 i 5 de juny de 2008, i 13 de setembre de 2002).

Segons s'assenyala a l'article 67.2 d'aquesta norma procedimental, amb la reclamació presentada per l'interessat ha d'especificar-se les lesions produïdes, la presumpta relació de causalitat entre aquestes i el funcionament del servei públic, l'avaluació econòmica de la responsabilitat patrimonial, si fos possible, i el moment en que la lesió efectivament es va produir, i anirà acompanyat de quantes al·legacions, documents i informacions s'estimin oportunes i de la proposició de prova, concretant els mitjans de que pretengui valdre's el reclamant.

La jurisprudència del Tribunal Suprem ha sintetitzat els mencionats requisits de la forma següent:

- L'efectiva realitat del dany o perjudici, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o grup de persones. En aquest sentit la sentència de 13 de febrer de 2018 del Tribunal Superior de Justícia de Madrid (recurs 597/2017), amb cita de la jurisprudència del Tribunal Suprem, recorda de la necessitat de "existencia de un daño real y efectivo, no traducible en meras especulaciones o expectativas".
- Que el dany o lesió patrimonial soferta pel reclamant sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics amb una relació directa i immediata i exclusiva de causa a efecte, sense intervenció d'elements estranys que poguessin influir, alterant, el nexa causal.
- Absència de força major.
- Que el reclamant no tingui el deure jurídic de suportar el dany.

És regla essencial que la persona reclamant, que al·lega l'existència d'uns fets i danys, és qui ha de provar la realitat d'aquests, a realitzar a través de qualsevol mitjà de prova admès en Dret, que pel caràcter del procés determina una remissió al previst en la Llei d'enjudiciament civil. És en aquesta norma on es regula la prova documental pública i privada, a presentar aquesta última segons assenyala l'article 268, la de dictamen de pèrits, la declaració de testimonis i, especialment, la de reproducció de la imatge, com són les fotografies. Respecte aquest últim tipus de prova, a tenor del disposat en l'article

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05EI	Núm. d'expedient 15198/2023	10-11-23 09:11

382.2, esdevé càrrega del reclamant aportar els dictàmens i mitjans de prova instrumentals escaients per acreditar l'autenticitat i exactitud del reproduït, doncs és totalment raonable deixar-ho qüestionat vist el suport de que es tracta, l'alterabilitat del mateix i la manca de certificacions que acreditin el contrari, i plenament justificat quan aquesta Administració no disposa d'informació inequívoca que corroborei la realitat del dany i de la seva responsabilitat segons es descriu en la reclamació.

Per la concurrència d'aquesta última circumstància i pel fet de recaure en el reclamant la càrrega de la prova, el primer pressupòsit per atendre una reclamació de responsabilitat patrimonial és que quedi acreditada la realitat del dany i que aquest és conseqüència directa i immediata del servei públic segons es descriu en la reclamació. Dany que ha de ser individualitzat i econòmicament avaluable, i no ha de ser antijurídic, entès com a tal aquell dany en el que el risc inherent a la utilització del servei públic hagi sobrepassat els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme la consciència social. És determinant que la persona accidentada no hagi faltat a l'atenció, cura i diligència que correspon, més quan les deficiències són advertibles, o fins i tot senyalitzades, sense obviar que s'ha d'atendre a les seves pròpies possibilitats o restriccions físiques, o d'altre índole, com també no descuidar el fet de si la mateixa víctima ha intervingut en la producció del dany, sigui perquè ha estat element participatiu o lliurament ha assumit el risc.

L'acreditació pel reclamant de tot l'anterior requereix l'ús dels mitjans de prova abans referits, ajustats a les prescripcions i garanties que la norma exigeix per donar-li eficàcia jurídica, sent especialment exigibles aquestes garanties quan la prova recau únicament o principalment en un/s testimoni/s no investit/s de presumpció de veracitat, una vegada es coneix de possibles factors que la qüestionen i la imparcialitat d'aquell/s.

És requisit imprescindible per imputar a l'Administració la responsabilitat patrimonial que el dany sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics en una relació directa, exclusiva i immediata de causa a efecte. Constitueix jurisprudència consolidada que la prova de la **relació de causalitat** correspon a qui formula la reclamació, o com diu la sentència del Tribunal Suprem de 18 d'octubre de 2005, la càrrega de la prova del nexa causal correspon al que reclama la indemnització, pel que no havent-se produït aquesta prova no existeix responsabilitat administrativa.

En el present cas queda palès que no quedi acreditada la realitat del dany ni que l'Ajuntament el pugui donar per certament atribuïble de la seva responsabilitat, al incórrer una **falta de prova** que l'Administració no pot suplir i que inexorablement comporta a desestimar la reclamació, mancant fonament per a tramitar-la al no haver l'essencial prova de la relació de causalitat exigida legalment per a indemnitzar.

No obstant aquesta falta de prova que motiva la desestimació de la reclamació, convé fer referència que també comportaria aquesta conseqüència **si la causa fos un defecte en la via pública** perfectament visible, ja que aleshores es troba

Ajuntament
de Salou

Unitat / Departament Unitat De Contractació FAGAM		
Codi de verificació [REDACTED]		
Codi de document COP17I05EI	Núm. d'expedient 15198/2023	10-11-23 09:11

consolidat que l'Administració queda exonerada d'indemnitzar els danys al recaure en la persona lesionada la responsabilitat de posar la cautela deguda, i evitar el risc, d'acord amb el nivell d'atenció socialment exigible. Es reconeix per la jurisprudència que la socialització de riscos no permet estendre la responsabilitat objectiva de l'Administració a un supòsit com el aquí tractat, doncs l'estat del servei o bé públic que s'apunta com causant del dany no constitueix un element de risc que no resulta fàcilment superable, o que exigeix un nivell d'atenció en el termes exposats.

Per altra part, més fa recaure en la persona reclamant l'incompliment del referit deure d'atenció el fet reconegut per ella mateixa de que des de temps enrere coneixia de l'existència de l'al·ludit desperfecte en la via pública.

Per tant, al no existir la mínima prova de la relació de causalitat, no es pot atribuir a l'Ajuntament la responsabilitat reclamada, no trobant-se obligat a indemnitzar el dany al·ludit per la persona interessada.

3. La competència correspon a la regidora delegada de Patrimoni i Domini Públic, segons delegació de l'alcalde realitzada per decret núm. 4270, de 9 d'agost de 2023 (publicada al Butlletí Oficial de la Província de Tarragona de data 30-8-2023).

Resolució

1. **Desestimar** la reclamació de responsabilitat patrimonial a l'Ajuntament de Salou interposada per [REDACTED] que es descriu a l'encapçalament, al ser manifestament infundada pel motiu de falta de prova del dany reclamat i de la seva atribució a l'Administració, de conformitat s'argumenta en l'apartat de fonaments de dret d'aquesta resolució.
2. **Notificar** aquesta resolució a la persona reclamant i a la companyia asseguradora de l'Ajuntament.

Peu de Recurs

Contra la present resolució, que posa fi a la via administrativa, procedeix interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Tarragona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent de la seva notificació. Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent de la seva notificació.

Signatura electrònica
Firma electrònica

Regidora delegada
de Patrimoni i
domini públic
Beatriz Morer
Pardos
(Decret núm
4270/2023 de
09/08/2023)
10-11-2023 13:32

Signatura electrònica
Firma electrònica

Secretari General
Enric Ollé Bidó
10-11-2023 10:14